Ministerstwo
Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu
Maria Ejchart

BK-VII.0520.176.2026
Warszawa, 03 listopada 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację nr **15752** Pani Posłanki Marty Stożek *w sprawie rażących wątpliwości co do bezstronności Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu, ignorowania prawomocnych orzeczeń sądowych oraz nieskuteczności czy pozorności nadzoru Ministerstwa Sprawiedliwości*.

W pierwszej kolejności proszę o wzięcie pod uwagę, że w treści interpelacji nie podano danych, które pozwoliłyby na jednoznaczne i niebudzące wątpliwości zidentyfikowanie sprawy, której dotyczy interpelacja.

Przede wszystkim w interpelacji nie wskazano osoby pokrzywdzonej działaniami komornika ani też danych komornika. W interpelacji brak jest również informacji, na czym miałyby polegać uchybienia, na które pokrzywdzony żalił się do Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu.

Opierając się na informacjach podanych w interpelacji w Ministerstwie Sprawiedliwości została przeprowadzona weryfikacja i analiza spraw, których może dotyczyć interpelacja. Akta tych spraw nie zawierają pisma Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu z 17 października 2025 r., o którym mowa w treści interpelacji.

W aktach ww. spraw znajduje się m.in. pismo Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu z 11 grudnia 2025 r., w którym organ ten wskazuje, iż nie jest władny do rozpoznawania skarg podlegających rozpoznaniu przez sąd, zgodnie z art. 767 k.p.c. Rada Izby Komorniczej we Wrocławiu podkreśliła w tym piśmie, że nie jest władna do nakazania komornikowi umorzenia postępowania egzekucyjnego, uchylenia zajęć czy zwrotu wyegzekwowanych środków.

Jeżeli zaś chodzi o wspomniany w treści interpelacji konflikt interesów, tj. okoliczność pełnienia przez komornika funkcji członka Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu – Rada Izby Komorniczej we Wrocławiu złożyła w tym zakresie szczegółowe wyjaśnienia. Wyjaśniono, że zasady organizacji i funkcjonowania Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu oraz podziału czynności pomiędzy jej członków określał Regulamin działania Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu (zmieniony uchwałą Rady nr 26/2020 z dnia 2 kwietnia 2020 r.). Wskazano, że skargi dotyczące komornika, będącego członkiem Rady, były badane przez innego członka Rady będącego koordynatorem do spraw skarg. Skargi nie były analizowane przez komornika, którego dotyczyła treść tych skarg, a który był członkiem Rady Izby Komorniczej.

Rada Izby Komorniczej we Wrocławiu wyjaśniła ponadto, że fakt pełnienia funkcji członka Rady przez komornika, którego dotyczy skarga, w żaden sposób nie wpłynął na bezstronność organu samorządowego. Komornik, którego dotyczyła skarga nie brał udział w analizie sprawy ani też sporządzaniu stanowiska dotyczącego tej skargi, ani też w żaden sposób nie wpływał na tok postępowania. Rada Izby podejmując działania kierowała się zasadą obiektywizmu.

Powyższe wyjaśnienia Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu należało uznać za wiarygodne. Wskazać przy tym należy, że każda skarga na komornika wpływająca do Ministerstwa Sprawiedliwości jest dokładnie analizowana i dalsze działania podejmowane są zależnie od wyników tej analizy.

Odnosząc do problematyki poruszonej w treści interpelacji, wskazać w pierwszej kolejności trzeba, że zgodnie z art. 165 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 881, dalej u.k.s.), nadzór nad komornikami obejmuje nadzór judykacyjny, nadzór administracyjny oraz nadzór wewnętrzny samorządu komorniczego. Nadzór administracyjny nie może zaś wkraczać w działania wchodzące w zakres nadzoru judykacyjnego (art. 165 ust. 2 u.k.s.).

Nadzór wewnętrzny samorządu komorniczego jest realizowany przez organy samorządu komorniczego, w tym przede wszystkim przez Krajową Radę Komorniczą. Jak stanowi art. 188 ust. 1 u.k.s., Krajowa Rada Komornicza sprawuje nadzór nad komornikami niezależnie od nadzoru sprawowanego przez Ministra Sprawiedliwości oraz prezesów właściwych sądów. Przepis art. 188 ust. 2 u.k.s., wskazuje na konkretne obszary, w których realizowany jest przez Krajową Radę Komorniczą nadzór wewnętrzny.

Do sprawowania nadzoru wewnętrznego nie jest powołana tylko Krajowa Rada Komornicza – bowiem do sprawowania nadzoru w zakresie, o którym mowa w art. 188 ust. 2 pkt 6 i 7 u.k.s., tj. w zakresie badania przestrzegania zasad etyki zawodowej przez członków samorządu komorniczego oraz w zakresie badania przestrzegania przez członków samorządu komorniczego obowiązujących uchwał organów samorządu, są upoważnione również rady właściwych izb komorniczych.

Rady właściwych izb komorniczych są zatem kompetentne do sprawowania nadzoru w zakresie badania przestrzegania zasad etyki zawodowej przez członków samorządu komorniczego oraz w zakresie badania przestrzegania przez członków samorządu komorniczego obowiązujących uchwał organów samorządu. W przypadku wpływu do rady skargi na komornika będącego członkiem rady we wskazanych wyżej obszarach, rada izby będzie właściwa w zakresie badania takiej skargi.

Przepisy u.k.s. nie nakazują przy tym wyłączenia całego organu jakim jest rada izby komorniczej w przypadku skargi na jej członka. W praktyce organ ten podejmuje decyzje dotyczące takiej skargi podczas posiedzenia z wyłączeniem członka organu, którego skarga

dotyczy. Działania takie nie stoją w sprzeczności z prawem oraz do tej pory nie nasuwały wątpliwości w zakresie ich efektywności.

Jak już wspomniano, nadzór administracyjny nie może wkraczać w działania wchodzące w zakres nadzoru judykacyjnego. W zakres działań nadzoru judykacyjnego nie może również wkraczać nadzór wewnętrzny samorządu komorniczego. Zgodnie bowiem z art. 767 k.p.c., rozpoznawanie skarg na czynności komornika należy do właściwych sądów. W ramach nadzoru judykacyjnego komornik przy wykonywaniu czynności podlega orzeczeniom sądu, w tym wydanym w trybie art. 759 § 2 k.p.c. (art. 166 ust. 1 u.k.s.). Rada izby komorniczej przy rozpoznawaniu skargi należącej do jej właściwości, nie może zatem wkraczać w dziedzinę zastrzeżoną dla sądów.

Organami nadzoru administracyjnego obok Ministra Sprawiedliwości są również prezesi właściwych sądów apelacyjnych, prezesi właściwych sądów okręgowych oraz prezesi właściwych sądów rejonowych (art. 167 ust. 1 u.k.s.). Prezesi właściwych sądów apelacyjnych, sądów okręgowych oraz sądów rejonowych, w ramach nadzoru administracyjnego, podejmują wszelkie niezbędne czynności pozwalające zapewnić prawidłowość działania komorników, których kancelarie mają siedziby na obszarze ich właściwości (art. 167 ust. 2 u.k.s.). Organy nadzoru administracyjnego mogą żądać od organów samorządu komorniczego informacji na temat członków samorządu komorniczego w zakresie niezbędnym do realizowania ustawowych zadań (art. 167 ust. 3 u.k.s.).

Warto zwrócić uwagę na szczególną rolę prezesów sądów rejonowych wśród organów nadzoru administracyjnego, którzy są głównymi podmiotami powołanymi do sprawowania nadzoru administracyjnego. Przepis art. 175 ust. 1 u.k.s. stanowi bowiem, że nadzór administracyjny jest sprawowany w pierwszej kolejności przez prezesa właściwego sądu rejonowego (nadzór odpowiedzialny). Obszary działania i katalog uprawnień prezesów sądów rejonowych określone zostały przez ustawodawcę bardzo szeroko oraz szczegółowo wymienia je art. 175 ust.1 i 2 u.k.s. Wśród uprawnień prezesa właściwego sądu rejonowego znajduje się m.in. rozpoznawanie skarg dotyczących

działalności komorników, niestanowiących przedmiotu rozpoznania sądu w trybie art. 767 k.p.c. Prezes właściwego sądu rejonowego w terminie 30 dni rozpatruje skargi na komornika niestanowiące przedmiotu rozpoznania sądu w trybie art. 767 k.p.c. Skargi stanowiące przedmiot rozpoznania sądu prezes niezwłocznie przekazuje właściwemu komornikowi.

Komornicy pozostający członkami organów samorządu komorniczego, w tym organów izb komorniczych, podlegają tym samym przepisom o odpowiedzialności dyscyplinarnej co pozostali komornicy, a więc przede wszystkim regulacji art. 222 u.k.s. W przypadku stwierdzenia podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej komornika, Minister Sprawiedliwości niezwłocznie podejmuje właściwe czynności nadzorcze, w tym wszczyna postępowanie dyscyplinarne przed Komisją Dyscyplinarną.

W Ministerstwie Sprawiedliwości nie jest obecnie rozważane podjęcie czynności nadzorczych, w tym wszczęcie postępowań dyscyplinarnych w stosunku do członków rad izb komorniczych uczestniczących w procedurze obarczonej konfliktem interesów wobec braku sygnałów o nieprawidłowościach tego rodzaju. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, w tym w przypadku naruszenia przepisów prawa, właściwe działania nadzorcze wobec członków organów izb komorniczych zostaną niezwłocznie podjęte.

Nie jest również rozważane zawieszenie członków Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu pełniących funkcję w 2025 r. Do zawieszenia komornika w czynnościach, czy to obligatoryjnego (art. 18 ust. 1 u.k.s.), czy to fakultatywnego (art. 18 ust. 2 u.k.s.), muszą ziścić się ustawowe przesłanki.

Przykładowo, do obligatoryjnego zawieszenia komornika w czynnościach niezbędne jest zaistnienie takich przesłanek jak: wszczęcie przeciwko komornikowi postępowania o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 2 pkt 3; ustanowienie przy wszczęciu lub w toku postępowania o częściowe albo całkowite ubezwłasnowolnienie komornika doradcy tymczasowego; nieusprawiedliwiona

nieobecność komornika trwająca dłużej niż 7 dni albo jeżeli mimo przesłanek, o których mowa w art. 43 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia komornik nie wystąpił o wyznaczenie zastępcy.

Obecnie nie jest planowane przeprowadzenie kompleksowej kontroli działalności Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu w 2025 r. Jednakże, w przypadku ziszczenia się przesłanek, w tym w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości i naruszenia przepisów prawa, stosowne działania nadzorcze zostaną podjęte.

Z wyrazami szacunku

Maria Ejchart
Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/